

א גוטע נאכט, ברייטע וועלט.
 גרויסע, שטינקענדיקע וועלט.
 נישט דו, נאר איך פארהאק דעם טויער.
 מיט דעם לאנגן כאַלאַט,
 מיט דער פייערדיקער, געלער לאַט,
 מיט דעם שטאַלצן טראַט,
 אויף מיין אייגענעם געבאַט —
 גיי איך צוריק אין געטאָ.
 וויש אָפּ, צעטרעט אַלע געשמדטע שפורן.
 כיוואַלגער זיך אין דיין מיסט,
 לויב, לויב, לויב,
 צעהויקערט יידיש לעבן.
 חרם, וועלט, אויף דייןע טרייפענע קולטורן.
 כאַטש אַלץ איז פאַרוויסט,
 שטויב איך זיך אין דיין שטויב,
 טרויעריק יידיש לעבן.

חזירישער דאַטש, פיינטלעכער ליאַך,
 עמלק גנב, לאַנד פון זויפן און פרעסן.
 שלאַברע דעמאָקראַטיע, מיט דייןע קאַלטע
 סימפּאַטיע-קאַמפרעסן.

א גוטע נאכט, עלעקטריש צעחוצפהטע וועלט.
 צוריק צו מיין קעראַסיין, חלב'נעם שאַטן,
 אייביקן אַקטאַבער, דריבנע שטערן,
 צו מייןע קרומע גאַסן, הויקערדיקן לאַמטערן,

מייןע שמות, מיין סוואַרבע,
 מייןע גמרות, צו די האַרבע
 סוגיות, צום ליכטיקן עברי-טייטש,
 צום דין, צום טיפן מיין, צום חוב, צום גערעכט,
 וועלט, איך שפּאַן מיט פרייד צום שטילן געטאָ-לעכט.

א גוטע נאכט, כ'גיב דיר, וועלט, צושטייער
 אַלע מייןע באַפרייער.

נעם צו די יעזוסמאַרקסעס, ווערג זיך מיט זייער מוט.
 קראַפיר איבער אַ טראַפּן פון אונדזער געטויפט בלוט.
 און איך האָב האַפן אַז כאַטש ער זאַמט זיך,
 גייט אויף טאַג-איין-טאַג-אויס מיין וואַרטן.
 ס'וועלן נאָך רוישן גרינע בלעטער
 אויף אונדזער בוים דעם פאַרקוואַרטן.
 איך דאַרף קיין טרייסט נישט.
 אין גיי צוריק צו דלת אמות,
 פון וואַנגערס געץ-מוזיק צו ניגון, ברומען.
 כ'קוש דין, פאַרקאַלטנט יידיש לעבן.
 ס'וויינט אין מיר די פרייד פון קומען.

Good night, wide world.
 Big, stinking world.
 Not you, but I, slam the gate.
 In my long robe,
 With my flaming, yellow patch,
 With my proud gait,
 At my own command—
 I return to the ghetto.
 Wipe out, stamp out all the alien traces.
 I grovel in your dirt,
 Hail, hail, hail,
 Humpbacked Jewish life.
 A ban, world, on your unclean cultures.
 Though all is desolate,
 I roll in your dust,
 Gloomy Jewish life.

Piggish German, hostile Polack,
 Sly Amalek, land of guzzling and gorging.
 Flabby democracy, with your cold
 Compresses of sympathy.
 Good night, world of electrical insolence.
 Back to my kerosene, tallowy shadow,
 Eternal October, wee little stars,
 To my crooked alleys, hunchbacked street-lamp,
 My stray pages, my Twenty-Four-Books,
 My Talmud, to the puzzling
 Questions, to the bright Hebrew-Yiddish,
 To Law, to deep meaning, to duty, to right.
 World, I stride with joy to the quiet ghetto-light.

Good night. I grant you, world,
 All my liberators.
 Take the Jesusmarxes, choke on their courage.
 Drop dead on a drop of our baptized blood.
 And I believe that even though he tarries,
 Day after day rises my waiting.
 Surely, green leaves will rustle
 On our withered tree.
 I do not need consolation.
 I go back to my four walls,
 From Wagner's pagan music—to tune, to humming.
 I kiss you, tangled Jewish life.
 It cries in me, the joy of coming.

אפריל 1938

April 1938

לילה טוב, עולם

לילה טוב, עולם רחב,
 עולם גדול, מסריח.
 לא אתה, כי אני טורק את השער.
 בתלוק הארה,
 בטלאי הצהב, הלוחב,
 בפסיעות הגאות,
 כי שלי הו הדברות —
 אני הולך בתורה לגטו.

מחה, רמס את כל העקבות המשמדות.
 בדמו שלכם אתגלגל,
 הלל, הלל, הלל,
 חיים יהודיים מגבנים.
 חרם, עולם, על תרבייתיה הטרפיות.
 ואם-כי הכל שומם,
 מתפלש אני בעפרכם,
 חיים יהודיים עצובים.

גרמני חזיר, פוליאק עזין,
 עמלק גזלו, ארץ השביעה והזלילה.
 דמוקרטיה חלושה,
 עם תחבושות-הסימפטיה הקרות שלך.
 לילה טוב, עולם חצוף-חשמלי.
 בתורה לגפס שלי, לצל החלב,
 לאוקטובר הנצחי, לפוכבים הדקים,
 לסמטאות העקמות, לפנס המסקס,
 ל"שמות" שלי, ל"ש-נארבע,
 לגמרות שלי, לפגיות הקשות,
 לעברייטייטש המאיר,
 לדיו, למוכו העמק, לחובה, לצדק,
 עולם, בשמחה אני צועד
 אל גר-הגטו השקט.

לילה טוב, אתו לך, עולם, כשי
 את כל משחררי.
 קח את הג'וזוסמארקסים, החנק בצום.
 התפגר על טפת דמנו המומר.
 ואני מאמין שאם-כי יתמהמה,
 תעלה יום-יום צפיתי.
 עוד ירששו עלים ירקים
 על אילגנו היבש.
 אין לי צרה בנתמות.
 אני חוזר אל דלת האמות.
 ממזיקת-האילים של נאנגר
 אל נגון, המהום. אל מחשבה.
 אני נושק לכם, חיים יהודיים מדבכלים.
 בוכה כי שמחת השיבה.

אפריל 1938